

A. Timp de frică și eliberare.

- ❖ “În curând, urmează să aibă loc mari schimbări în lumea noastră, iar evenimentele finale vor fi rapide.” (EGW, Evanghelizare, pag 32). Care vor fi aceste evenimente?
 - **Ap. 22:11.** Judecata se încheie și fiecare caz este hotărât. Ușa harului se închide.
 - **Is. 8:21-22; Ier. 30:7.** Timp de angoasă. Cei răi acționează fără reținere morală, iar dreptii nu știu dacă au fost iertați.
 - **Ap. 15:7-8; Ps. 27:5.** Ultimele 7 plăgi cad asupra celor nepocăiți. Poporul lui Dumnezeu este păzit și protejat.
 - **Ap. 16:14; 1 Ioan 3:2-3.** Fiecare grup se pregătește să-L întâlnească pe Isus. Unii să lupte împotriva Lui; ceilalți să-l primească cu bucurie
- ❖ Când Isus își încheie lucrarea de mediere și Duhul Sfânt se retrage de la cei nepocăiți, soarta fiecăruia va fi pecetluită. Credincioșii vor continua să primească ajutor și protecție divină, în timp ce cei răi vor fi la mila lui Satana. Fiecare va arăta cu propriul caracter pe cine a decis să slujească.

B. Timp de groază și de bucurie.

- ❖ Cei necurați (Apocalipsa 6:16):
 - Ei au respins Legea lui Dumnezeu; Au respins apa vie și au săpat pentru ei înșiși „puțuri crăpate” (Ier. 2:13). Acum se întâlnesc față în față cu Judecătorul. Ei nu se pot aștepta decât la mânie și la condamnare. Cine îi va elibera? (Isaia 2:19; Apoc. 6:16).
- ❖ Cei răscumpărați (Isaia 25:9):
 - Ei au fost credincioși Legii lui Dumnezeu; Ei au băut din apa vieții (Apoc. 21:6). Acum stau față în față cu Judecătorul lor. Ei pot aștepta doar mântuire. Cum să nu izbucnească în laude? (Isaia 25:9; Apoc. 15:3-4).

C. Timp de pustiire și de judecată.

- ❖ Timp de pustiire:
 - Când va veni Isus, sfinții din toate veacurile vor învia; iar credincioșii vii, transformați, se vor urca împreună cu ei pentru a merge în Rai cu Isus (1 Tes. 4:16-17).
 - Cei răi vor muri în prezența lui Isus. Cadavrele lor vor rămâne neîngropate și, în cele din urmă, nu va rămâne nicio urmă de viață pe Pământ (Ier. 25:33; Apoc. 19:17-21; Ier. 4:23-26; Isaia 24:3).
 - În acel moment, Satana și îngerii lui vor fi încuiați în abis timp de o mie de ani, neputând înșela pe nimeni (Apoc. 20:1-3).
 - Abisul (abyssos, locul întinericului), descrie perfect situația de pe Pământ la acel moment. Fără viață umană în ea, niciun demon nu va ispiți. Va fi un timp de reflecție pentru îngerii răzvrățiți, legați de lanțul împrejurărilor, fără posibilitatea de a părăsi Pământul pustiu.
- ❖ Timp de judecată:
 - Dacă Judecata a fost înfăptuită înainte de a Doua Venire, iar Isus a executat deja sentința, dând viață veșnică celor care au crezut în El... ce sens are această nouă judecată?
 - Timp de secole, Dumnezeu și-a arătat dragostea și a oferit mântuirea oricui ar primi-o. De asemenea, a permis și răului să se dezvolte pe deplin.
 - În timpul Judecății, toate lumile și îngerii credincioși au putut să fie martori la dreptatea și îndurarea lui Dumnezeu în relațiile sale cu păcatul și răzvrătirea. Acum, ei au în fața lor adevăratul rezultat al stăpânirii satanice: un pământ pustiu și pustiu.
 - Dar aceia dintre noi care am trăit pe teritoriul inamicului în timpul conflictului, acum răscumpărați, va trebui să asistăm și la dreptatea și mila lui Dumnezeu. În judecata milenară vom fi atât de pe deplin convingși de dragostea lui Dumnezeu încât răul nu se va mai ridica niciodată (Nah. 1:9).

D. Timp de viață și de moarte.

- ❖ La sfârșitul mileniului, cei răi sunt înviați. Acceptă din nou conducerea lui Satana și luptă din nou împotriva lui Dumnezeu și a sfinților. Nimic nu s-a schimbat și toți sunt distruși de foc (Apoc. 20:5-9).
- ❖ Dar înainte de a fi distruși, are loc un proces final. Cărțile sunt deschise și fiecare recunoaște în ele acțiunile lor și respingerea chemărilor iubitoare ale Duhului Sfânt. Toți acceptă dreptatea lui Dumnezeu și își pleacă genunchii înaintea Lui (Apoc. 20:11-13; Isaia 45:23; Filip. 2:10).
- ❖ Departe de a trăi veșnic (pentru a fi pedepsiți veșnic), ei suferă o „a doua moarte”, din care nu există înviere (Apoc. 20:14-15; Ps. 37:20; Mal. 4:1; Isaia 26: 14).
- ❖ Moartea și păcatul s-au terminat. Este timpul să ștergem orice lacrimă și să ne bucurăm de viața veșnică și fericită (Apoc. 21:4).

E. Timp pentru a iubi și a fi iubit.

❖ **Și ce vom face pe Noul Pământ o întreagă veșnicie?**

- Crucea lui Hristos va fi știința și cântecul mântuiților în toată veșnicia.â
- Pe acele câmpii pașnice, lângă izvoarele pline de viață, poporul lui Dumnezeu, multă vreme pelerin și rătăcitor, va găsi un cămin.
- Acolo, minți nemuritoare vor contempla, cu o bucurie care nu va slăbi niciodată, minunile puterii creatoare
- Orice facultate va fi dezvoltată, orice capacitate va fi mărită.
- Acumularea de cunoștințe nu va mai obosi mintea și nu va mai secătui puterile.
- Acolo, cele mai mari planuri vor fi realizate, cele mai înalte aspirații vor fi atinse, cele mai înalte ambiții vor fi îndeplinite
- Încă vor mai fi noi culmi de urcat, noi minuni de admirat, noi adevăruri de înțeles, ținte noi care să solicite puterile minții, ale sufletului și ale corpului.
- Ei [ființele necăzute] se împărtășesc din comorile de cunoștință și înțelegere câștigate prin veacuri și veacuri din contemplarea lucrărilor mâinilor lui Dumnezeu.
- Cu o viziune neumbrită, ei privesc slava creațiunii — sori, stele și sisteme, toate în ordinea rânduită lor înconjurând tronul Dumnezeirii.

Extrase din "Tragedia veacurilor", paginile 632, 655, 656, 657)